

end enhver anden Haandværker, at de frit kunde sætte sig og slaffe Brød til billigt. **Rjøbmand** (S. N. Hansen) har sagt, at han vil synes det mig, have vanskeligt ved her at komme til Afstemning. Jeg kan afgjort stemme for Forslaget af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts Gte. Valgkreds (S. N. Hansen), hvilket saa forekommer det mig, fører på den rette Vej; jeg kunde gjerne stemme for Regjerungens Forslag, naar det havde lidt nogen Forandring, og jeg skulde være meget tilbøjelig til at stemme for Fleertallets Forslag, for at vi skulde kunne borttage denne Afkomst til at forhandle disse Væver omkring i Landet; førend Haandværks- og Håndvævsfriheden har gjort det overflødig. Hvad skulle vi da gjøre af denne Trængsel? Trække Løb? troer jeg, er det eneste man kan gjøre.

Ordføreren: Jeg skal tillade mig at indbegaae, hvad den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts Gte. Valgkreds (S. N. Hansen) har udtalt imod mine Paastand; hvilke jeg maa fastholde, og blandt disse først og fremmest, at den er den mest berettigede Håndvævs- og Fabrikant, som kan sælge sine Væver billigt. Dette er det Princip, der registreres overalt i Håndvævsverden, at Ingen bør betale den Enere for sine Væver, end den anden, der skal betale en Anden; det er den Grundvold, hvor på al Concurrence er bygget. Jeg tror ikke, at vi bør fravige dette, naar vi engang have erholdt det til et billigt Rjøb af disse Væver, tror jeg ikke, at vi til Fordeel for en enkelt Klasse af Haandværkere bør bortgive den En anden æret Rigsdagsmand har sagt, at vi skulde hævde de Fattiges Ret, og at man skulde hjælpe og understøtte dem; men han vil dog ikke, at man skal hævde denne Ret på den Maade, at man kommer til at betale Mere til dem end til Andre. Man kan ikke overgive en Deel små Reparationer og Forsaalinger f. Ex. af Skomagerarbejde til Skoflitterne og sige, at dette Arbejde maa Skomagerne ikke udføre, men det skal Skoflitteren have; da Skomageren har Nød af at sye nye Støvler og Sko, og derfor skal den Anden have dette Arbejde; jeg tror, det er et aldeles urigtigt Princip, at opstille, og jeg tror ikke, man kan følge den

ærede Rigsdagsmand her. Den ærede Rigsdagsmand (S. N. Hansen) har sagt, at han har meget ind, at det er gaaet ind på denne Dmloben og at vi ville udvide Husingsfriheden saaledes, at den endnu kommer til at finde Sted i større Maalestok. Jeg maa i denne Henseende henholde mig til, hvad der allerede er anført af den ærede Rigsdagsmand (Feddelsen), at dette Forbud mod Dmloben ikke skriver sig fra Næringsløben af 1857, men at det er meget ældre og meget godt har bestaaet jævnsides med den Kobberværernes tillagte Husingsfrihed. Naar den ærede Rigsdagsmand fremdeles siger, at vi især have taget Hensyn til den rige Landmand, som har Nød til at købe sig Kobbervæver, men berimod ikke til den Fattige, saa forekommer dette mig, at være en mærkelig fejltagtig Opfattelse af hvad vi have udtalt; thi det have vi netop taget Hensyn til den fattige Mand. Vi have sagt, at Besiddelsen af saadanne Kobberkar var et Dnsse hods mange Landmænd, men at den Fattige ikke kan faae dette Dnsse opfyldt, naar han skal gaa til Rjøbstaden for at købe disse; da han der oftest maa betale den skulde Samnia på een Gang til Kobbermedene for de Væver, han kjøber, men til at erhverve dem uden contant Betaling vil det aabnes Afgang på den Maade, her er utydet, nemlig ved Kobberkjøring; thi dermed kan den mindre Bemidlede, som ikke er istand til at betale det hele Beløb på een Gang, givede et lille Afbrag strax, og senere ved Afbetaling i Marenes Løb komme i Besiddelse af et Stykke, som han sætter Priis på, og det er dog bedre, at han anvender sine Penge på denne Maade end til offentlige Forlystelser, Dands og Gilder, saa jeg finder ikke, at man af denne Grund kan sætte sig berimod. Man stiller det op som en Skillemur, som Interesseser berøres forskjellige for Rjøbstad og Land, og siger det er imod Rjøbstadernes Interesseser, man bør ikke stemme imod disse Interesseser; men her er jo hverken Tale om Landboernes eller Rjøbstadernes Interesseser, her er blot Tale om Kobberværernes og Kobbermedenes Interesseser. Dette Punkt maa fastholdes; vi kunne ikke saaledes opstille forskjellige Interesseser for Land og Rjøbstadefolkning; tværtimod maa det jo være i Begges Interesseser, at de kunne